

РЕШЕНИЕ

№ 3858

гр. София, 05.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11162** по описа за **2024** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.70, ал.1-5 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по искане на Е. Е. В., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк][жилищен адрес] ет. 6, ап. 58, и със съдебен адрес [населено място], пл. „Съединение“ № 3, ет.4, офис 411, чрез адв. С. от АК П., за възобновяване на основание чл. 70, ал.1, т.2, вр. ал.2, т.7 от ЗАНН на административнонаказателното производство по фиш серия СО № 9316906 от 02.06.2024 г., издаден от „Център за градска мобилност“ АД (ЦГМ).

Молителката поддържа, че с процесния фиш, съставен от служител на сектор „Контрол паркиране“ на ЦГМ към Столична община ѝ е наложена глоба в размер на 200 лева за нарушение на чл. 98, ал.2, т.4 от ЗДвП, извършено на 02.06.2024г., в 15:17 часа, в [населено място] на [улица] по отношение на лек автомобил „А. А7“ с рег. [рег.номер на МПС] , лична собственост. Въпреки, че в законовия 7-дневен срок подала възражение до Столична община, получено от ЦГМ на 07.06.2024 г., не била потърсена за съставяне на АУАН. Вместо това, на 11.11.2024г., при извършена справка от служител на НАП, била уведомена, че има задължение в размер на 200 лева, представляващо стойността на фиш серия СО № 9316906, издаден в нейно отсъствие. Поддържа, че неучастието ѝ в административнонаказателното производство е основание за възобновяване по чл.70, ал.1, т.2, вр. ал.2, т.7 от ЗАНН, тъй като не е разгледано депозираното възражение против фиш серия СО № 9316906,

а стойността на глобата е изпратена за принудително събиране от НАП. Претендира за постановяване на решение за възобновяване на административнонаказателното производство и присъждане на разноски.

Ответникът „Център за градска мобилност“ ЕАД оспорва искането чрез адв. Г.. Претендира разноски.

Представителят на СГП счита искането за неоснователно.

Административен съд София - град, Х.-ти Касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Искането за възобновяване е подадено от легитимирано лице съгл. чл. 72, ал. 1, т. 2 от ЗАНН и в срока по чл.71, ал.1, т.3 от ЗАНН, поради което е допустимо.

С фиш серия СО № 9316906 от 02.06.2024 г., издаден от И. Д. К., на длъжност инспектор при ЦГМ на основание чл.98, ал.2, т.4 от ЗДвП, вр. чл.186, вр. чл.178д от ЗДвП на Е. Е. В. е наложена глоба в размер на 200 лв. за това, че като водач на МПС марка „А. А7“ с рег. [рег.номер на МПС], на 02.06.2024 г., в 15:17 часа, в [населено място], на [улица], е паркирала неправилно на място, определено за хора с трайни увреждания.

Приложеният в административнонаказателната преписка снимков материал сочи, че на предното стъкло на автомобила, точно пред шофьорската седалка, е поставено съобщение по смисъла на чл.186, ал.3, изр.4 от ЗДвП. Приложена е хипотезата на чл.186, ал.3 от ЗДвП, уреждаща възможност за издаване на фиш за неправилно паркирано моторно превозно средство в отсъствие на нарушителя. Според изр.3 на същата разпоредба към моторното превозно средство се закрепва уведомление, в което се посочват мястото и времето на нарушението, моторното превозно средство, с което е извършено нарушението, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът, сметката или мястото за доброволното ѝ заплащане. С чл.186, ал.3, изр. последно от ЗДвП е създадена фикция, че закрепването на уведомлението към МПС се смята за връчване на фиша.

Касае се за законоустановена възможност за санкциониране на явно маловажни случаи на административни нарушения по смисъла на чл.39 от ЗАНН, за които, както разпоредбата на чл.39, ал.3 от ЗАНН, така и тази на чл.186, ал.2 от ЗДвП, предвиждат, че ако нарушителят оспори нарушението или откаже да плати глобата, за нарушението се съставя акт съгласно разпоредбите на ЗАНН. Правото на защита на засегнатото лице, в чието отсъствие е съставен фишът, е гарантирано чрез възможността по чл.39, ал.3 от ЗАНН, респ. по чл.186, ал.2 от ЗДвП – лицето може да оспори извършеното от него нарушение или да откаже да заплати наложената глоба. Съвместното тълкуване на относимите норми навежда на извод, че оспорване на нарушението или отказ да се плати доброволно глобата могат да бъдат сторени в 7-дневния срок по чл.186, ал.7 от ЗДвП за доброволно плащане, който изрично е посочен и в процесния фиш.

Изложеното навежда на извод, че при извършено нарушение на 02.06.2024 г. и редовно връчване на процесния фиш съобразно чл.186, ал.3, изр. последно от ЗДвП, възражение срещу него следва да бъде подадено до 09.06.2024 г., включително. Молителката прилага писмено възражение, изпратено по пощата и получено от ЦГМ на 07.06.2024 г., т.е. при спазване на преклузивния срок по чл.186, ал.7 от ЗДвП. В този случай и по силата на чл.186, ал.2 от ЗДвП, т.е. при наличие на извършено в срок оспорване, на нарушителя е следвало да се състави акт за установяване на

административно нарушение (АУАН) по реда на ЗАНН.

В изпратената административнонаказателна преписка по издаване на процесния фиш се съдържа писмо изх.№ 7784/1 от 03.07.2024 г. на ЦГМ, с което Е. Е. В. е поканена на основание чл.40, ал.1 от ЗАНН да се яви на 30.07.2024 г., в 09:00 часа, в сградата на [улица] за съставяне на АУАН. В о.с.з. на 24.01.2025 г. процесуалният представител на ЦГМ представи известие за доставяне на писмо изх.№ 7784/1 от 03.07.2024 г. и разписка към него, според което на 29.07.2024 г. пратката е върната в цялост с отбелязване „непотърсена“. Визираното отбелязване не сочи на редовно връчване на писмо изх.№ 7784/1 от 03.07.2024 г. Респ. не удостоверява процесуална пасивност на наказаното лице, което не е редовно уведомено за необходимостта от явяването му за съставяне на АУАН. Това е така, тъй като дори и при редовно връчвана покана по чл.40, ал.1 от ЗАНН за съставяне на АУАН, неявяването на лицето не освобождава административнонаказващият орган от задължението в конкретния случай да състави АУАН. Неявяването на лицето при редовно връчвана покана по чл.40, ал.1 от ЗАНН е уредено в нормата на чл.40, ал.2 от ЗАНН, а именно чрез възможността АУАН да се състави в негово отсъствие. Дължим е извод, че дори наличието на редовно връчвана покана по чл.40, ал.1 от ЗАНН (каквато в случая не се установява), не освобождава компетентното длъжностно лице от задължението за съставяне на АУАН (макар и в отсъствието на нарушителя).

По изложените съображения съдът приема, че в случая молителката е била лишена от възможността да участва в административнонаказателното производство вследствие на допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, поради което е доказано основанието за възобновяване по чл.70, ал.2, т.7 от ЗАНН. Въз основа на изложеното настоящият състав намира, че са налице предпоставките за възобновяване на административно-наказателното производство. Процесният фиш следва да бъде отменен и делото, като преписка, върнато на административния орган за съставяне на АУАН.

С оглед изхода на спора на молителката следва да се присъдят сторените разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв.

По изложените съображения АССГ, XVIII-ТИ Касационен състав

РЕШИ:

ВЪЗОБНОВЯВА на основание чл. 70, ал.1, т.2, вр. ал.2, т.7 от ЗАНН административнонаказателното производство по фиш серия СО № 9316906 от 02.06.2024 г., издаден от „Център за градска мобилност“ АД.

ОТМЕНЯ фиш серия СО № 9316906 от 02.06.2024 г., издаден от „Център за градска мобилност“ АД.

ВРЪЩА делото като преписка на „Център за градска мобилност“ ЕАД, [населено място], [улица], за съставяне на АУАН.

ОСЪЖДА „Център за градска мобилност“ ЕАД, [населено място], [улица] да заплати на Е. Е. В., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк][жилищен адрес], ет. 6, ап. 58, и със съдебен адрес [населено място], пл. „Съединение“ № 3, ет.4, офис 411, чрез адв. С. от АК П., сторените в производството разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.